

Безмежність і безсмертя

Безмежність, Вічність й безперервність -

Те все у єдності, й у всім

Нема в ній того, щоб окремість,

Хоч в чомусь й десь, була б у тім

У Космосі у всім, і в Бога,

Бо в єдності ж єдине все,

Й в нас в безперервності дорога

В Безмежність й в Вічність нас несе.

Не може мати меж Безмежність,

Й у Вічності ж нема кінця,

І в безперервності залежність

В нас від життя, і від вінця,

Який і є в нас всіх – безсмертя,

Бо в смерті - всім й всьому кінець!

Пітьма й невігластво лиш смертні,

В тім є їх вибір, й їх вінець

В тих всіх догматах й забобонах,

В сліпих поводитирів сліпих.

Поки пітьма, сидять на тронах,

І не злічити нам всіх тих,

Хто геть Науку відкидає,

Науку Божу, Древню всю.

Не хоче знати, та й не знає,

Й наперекір йде в тім Творцю,

У чому Вічність вся й Безмежність,

І безперервність в них життя

До Бога все, й нашу належність,

Веде в буття і в майбуття.

І в тім, і з тим, і тільки в тому

Було і є, і буде все,

Хто буде пізнавать, й невтомно,

Те все, що Шамбала несе

У Світлі Древньої Науки.

І Світ прозріє весь, й лиш в ній,

В ній – й майбуття вся запурука,

Й пітьмі кінець весь також, всій.

В трудах всіх радісних, в пізнанні

Ми й усвідомимо все те,

Що в нас безсмертя все - в єднанні

Лиш з Богом, і як в тім зросте

Свідомість наша й вся в нас Вічність,

Й Безмежність, й безперервність вся -

То й відіме в тім всім граничність,

Не може й бути її в Творця!

І в нас усіх в тім є дорога,

Не схибимо ми, як на ній,

Те Вчення все, що Агні Йога

Нам дасть, як вищий поклик свій.

Й всі ті, хто бачить те, хто чує,

Хто зможе взяти те й вмістить -

Той з Богом в серці помандрує,

Щоб в майбутті в безсмерті жить.

Й свідомо вже, без забобонів,
Як вчить нас Шамбала Свята,
Як скинем те з химерних тронів,
Що закриває Лик Христа.

Микола Іващенко, Київ, 01. 11. 2018 р.